

Roma întemeiază viziunea — Numărul trei

Statele Unite și viziunea profetică: o chemare la un studiu biblic aprofundat și la înțelegere

Jeff Pippenger

2024-07-14

În cele două articole precedente, care au abordat interpretarea particulară ce susține că Statele Unite au fost prefigurate prin „jefuitorii poporului tău”, care „împlinesc vedenia”, din Daniel, capitolul unsprezece, versetul paisprezece, am citat un pasaj din pana lui Ellen White, care spunea: „Membrii bisericii vor fi încercați și dovediți în mod individual.” Acel proces de dovedire, de încercare, de cernere, care este reprezentat ca Solul legământului, în Maleahi, capitolul trei, curățind argintul și aurul, este acum în desfășurare. În Maleahi, capitolul trei, este identificată o curățire.

Și El va ședea ca un topitor și curățitor al argintului; și va curăți pe fiii lui Levi și îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, ca să aducă Domnului un dar de mâncare în neprihănire. Atunci darul de mâncare al lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele de odinioară și ca în anii de demult. Maleahi 3:3, 4.

Cei care susțin ideea că Statele Unite sunt simbolul care întemeiază viziunea au fost incapabili sau nevoiți să nu înțeleagă că mesajul care a fost desigilat în iulie 2023 este cel care îi curățește pe candidații de a fi printre cei o sută patruzeci și patru de mii. În sinagoga din Capernaum a fost prefigurată curățirea finală a celor o sută patruzeci și patru de mii.

„Isus le-a spus limpede: „Sunt unii dintre voi care nu cred”; adăugând: „De aceea v-am spus că nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-i este dat de Tatăl Meu.” El dorea ca ei să înțeleagă că, dacă nu erau atrași la El, aceasta se datora faptului că inimile lor nu erau deschise față de Duhul Sfânt. „Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește.” 1 Corinteni 2:14. Prin credință sufletul privește slava lui Isus. Această slavă este ascunsă până când, prin Duhul Sfânt, credința este aprinsă în suflet.

„Prin muștrarea publică a necredinței lor, acești ucenici au fost înstrăinați și mai mult de Isus. Ei au fost profund nemulțumiți și, dorind să-L rănească pe Mântuitorul și să satisfacă răutatea fariseilor, I-au întors spatele și L-au părăsit cu dispreț. Își făcuseră alegerea — luaseră forma fără spirit, coaja fără miez. Hotărârea lor nu a mai fost niciodată schimbată; căci nu au mai umblat cu Isus.”

“A cărui lopată este în mâna Lui, și Își va curăți cu desăvârșire aria și Își va strânge grâul în grânar.” Matei 3:12. Acesta a fost unul dintre timpurile de curățire. Prin cuvintele adevărului, pleava era despărțită de grâu. Pentru că erau prea vani și prea îndreptățiti de sine ca să primească muștrarea, prea iubitori de lume ca să accepte o viață de smerenie, mulți s-au îndepărtat de Isus. Mulți încă fac același lucru. Sufletele sunt puse la probă astăzi, așa cum au fost acei ucenici în sinagoga din Capernaum. Când adevărul este adus acasă inimii, ei văd că

viețile lor nu sunt în armonie cu voia lui Dumnezeu. Ei văd nevoia unei schimbări depline în ei înșiși, dar nu sunt dispuși să ia asupra lor lucrarea de lepădare de sine. De aceea se mânie când păcatele lor sunt descoperite. Pleacă jigniți, așa cum ucenicii L-au părăsit pe Isus, murmurând: ‘Vorbirea aceasta este prea de tot; cine o poate suferi?’” Hristos, Lumina lumii, 392.

Prin expresia „cuvinte ale adevărului” erau reprezentate aurul și argintul din ilustrația lui Maleahi privind curățirea finală a templului celor o sută patruzeci și patru de mii.

Iată, voi trimite pe mesagerul Meu, și el va pregăti calea înaintea Mea; și Domnul, pe care-L căutați, va veni deodată la templul Său, chiar Mesagerul legământului, în care vă găsiți plăcerea: iată, El va veni, zice Domnul oștirilor. Dar cine va putea îndura ziua venirii Lui? și cine va rămâne în picioare când Se va arăta? căci El este ca focul topitorului și ca săpunul nălbitorilor. Maleahi 3:1, 2.

Toți prorocii, inclusiv Maleahi, identifică zilele de pe urmă. În primul dintre aceste articole am citat din The 1888 Materials, pagina 403, unde ni se spune: „Cel care se odihnește mulțumit cu propria sa cunoaștere prezentă, imperfectă, a Scripturilor, socotind-o suficientă pentru mântuirea sa, se odihnește într-o amăgire fatală. Sunt mulți care nu sunt pe deplin înzestrați cu argumente scripturistice, ca să poată deosebi rătăcirea și să condamne toată tradiția și superstiția care a fost strecurată ca adevăr.” Cei identificați în același pasaj „nu sunt cercetători stăruitori ai Bibliei”, care „nu au studiat cu un scop” „pasajele Scripturii” acolo unde există „deosebiri de opinie”. Cei cărora li se adresează „nu citesc Biblia [pentru] a-și însuși măduva și grăsimea ei pentru propriile lor suflete. Ei nu simt că este glasul lui Dumnezeu care le vorbește. Dar, dacă vrem să înțelegem calea mântuirii, dacă vrem să vedem razele Soarelui neprihănit”, ei „trebuie să studieze Scripturile cu un scop.”

Primul articol a identificat că una dintre piesele modelului lor profetic rătăcit este pasajul din Tragedia veacurilor, care consemnează: „Romanismul în Lumea Veche și protestantismul apostat în Lumea Nouă vor urma un curs asemănător față de aceia care cinstesc toate preceptele divine.” Tragedia veacurilor, 615. Interpretarea lor particulară susține că această propoziție îl identifică pe „Romanism” drept istorie trecută, iar „protestantismul apostat” drept lumea modernă. După dovezile gramaticale că aplicarea pe care o dau acestei propoziții a fost smulsă din sensul ei corect, ei nu au prezentat nicio retractare publică a aplicării false. De fapt, au folosit chiar acest pasaj pentru a face publicitate următoarei lor întâlniri pe Zoom. Totuși, suntem informați că „Ar trebui să le imprimăm tuturor necesitatea de a cerceta cu stăruință adevărul divin, pentru ca ei să știe că știu ce este adevărul.” Nu s-a făcut niciun efort pentru a retracta afirmația falsă, ceea ce pare a fi o dovadă că aceia care promovează această aplicare falsă nu „cercetează cu stăruință” pentru a „ști ce este adevărul.”

Abia de la începutul acestei controversă, am abordat-o ca și cum ar fi fost mai mult decât o simplă neînțelegere între adevăr și rătăcire cu privire la cine îi reprezintă pe tâlharii poporului tău și încă susțin această poziție. Articolele despre cartea lui Daniel ajunseseră, până la numărul două sute, într-un punct în care semnificația versetelor treisprezece până la cincisprezece din Daniel unsprezece fusese prezentată în mod temeinic. Aceste versete reprezintă istoria din 1989 până la legea duminicală care urmează curând și care se află în versetul patruzeci din Daniel unsprezece.

Am identificat acea istorie ca fiind istoria ascunsă a versetului patruzeci. De asemenea, am identificat că, atunci când sora White afirmă că „cartea care a fost pecetluită nu este Apocalipsa, ci acea parte a profeției lui Daniel care se referă la zilele din urmă”, istoria ascunsă din Daniel capitolul unsprezece, versetul patruzeci, este „acea parte a profeției lui Daniel”. Versetele treisprezece până la cincisprezece reprezintă adevărul profetic care este desigilat în zilele din urmă. Prin urmare, aceste trei versete sunt reprezentate, de asemenea, atât ca „Descoperirea lui Isus Hristos”, cât și ca „Cele Șapte Tunete” în cartea Apocalipsei, care este desigilată chiar înainte de încheierea timpului de probă. Când sora White se referă la „acea parte a cărții lui Daniel”, pasajul în care se află această afirmație spune:

„Nimeni să nu creadă că, pentru că nu poate explica înțelesul fiecărui simbol din Apocalipsa, îi este de prisos să cerceteze această carte în strădania de a cunoaște înțelesul adevărului pe care îl cuprinde. Cel care i-a descoperit lui Ioan aceste taine îi va da cercetătorului stăruitor al adevărului o pregustare a lucrurilor cerești. Cei ale căror inimi sunt deschise spre primirea adevărului vor fi făcuți în stare să-i înțeleagă învățăturile și li se va da binecuvântarea făgăduită celor care „ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile care sunt scrise în ea.””

„În Apocalipsa se întâlnesc și se încheie toate cărțile Bibliei. Aici se află completarea cărții lui Daniel. Una este o profeție; cealaltă, o descoperire. Cartea care a fost pecetluită nu este Apocalipsa, ci acea parte a profeției lui Daniel care se referă la zilele din urmă. Îngerul a poruncit: «Iar tu, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului.» Daniel 12:4.” Faptele apostolilor, 584, 585.

Le mot « complément » signifie porter à la perfection. La partie du livre de Daniel qui se rapporte aux derniers jours, laquelle est descellée au temps de la fin, est rendue parfaite lorsqu'elle est associée, « précepte sur précepte », avec « la Révélation de Jésus-Christ » et « les Sept Tonnerres ». Ces trois représentations constituent le message qui est descellé et représentent par conséquent les « paroles de vérité » employées pour « purifier » les cent quarante-quatre mille dans la purification finale du temple annoncée par Malachie, telle qu'elle est représentée dans les versets treize à quinze de Daniel onze. Le verset du milieu est celui où la controverse actuelle est représentée et, à ce titre, il représente la controverse identique à celle qui confronta les millérites dans leur histoire prophétique.

Să susții că „jefuitorii poporului tău” din versetul paisprezece sunt Statele Unite este o paralelă desăvârșită cu protestanții din istoria millerită, care susțineau că jefuitorii îl reprezentau pe Antioh Epifanes. Controversa va curăți zgura din aur și din argint, dar chestiunea mai importantă este că îngăduirea acestei controverse i-a condus pe cei reprezentați de leviții din capitolul trei al cărții lui Maleahi să studieze mai profund ca niciodată Cuvântul profetic al lui Dumnezeu. „Omul cu peria de praf” din visul lui William Miller mătură acum monedele și pietrele prețioase contrafăcute afară din încăpere, pregătind lucrarea Sa de reșezare a adevăratelor pietre prețioase într-o ordine desăvârșită, care strălucește de zece ori mai puternic decât soarele.

ਰੱਬੀ ਵੀਵਾਦ ਨੂੰ ਉਮੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਹੋਣ ਦੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਉਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, “ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਏਗਾ; ਜੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਚਿਕਾਰ ਕੁਰਾਹੀਆਂ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛਾਣਣਗੀਆਂ, ਭੁਮੇ ਨੂੰ ਗੈਰੁ ਤੋ ਵੱਖ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ, ਜੇ ਉਸ ਦੇ

ਬਚਨ 'ਤੇ ਵਸ਼ਿਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੀਦ ਤੋਂ ਜਾਗ ਉੱਠਣ ਲਈ ਬੁਲਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀਮਤੀ ਜੋਤਿਆਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਸੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਬਲਿਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਜੋਤਿਆਂ ਪਰਮਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੇ ਮਨ ਲਾ ਕੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮੱਤਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੱਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਉਪਵਾਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਡੋਲਤਾ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਵਸ਼ਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅਟਕਲਾਂ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਵੱਚਿ ਵਸ਼ਿਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ।”

„Ereziile” pe care El le îngăduie și le folosește pentru a-i trezi pe sfinții Săi adormiți sunt „vechi controverses”.

„În istorie și profetie, Cuvântul lui Dumnezeu înfățișează conflictul îndelungat dintre adevăr și eroare. Acest conflict este încă în desfășurare. Lucrurile care au fost se vor repeta. Vechile controverses vor fi reînviat, iar noi teorii se vor ivi neîncetat. Dar poporul lui Dumnezeu, care, prin credința sa și în împlinirea profetiei, a avut o parte în proclamarea soliiilor primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, știe unde stă. Ei au o experiență mai prețioasă decât aurul fin. Ei trebuie să stea neclintiți ca o stâncă, păstrând până la sfârșit neclintită încrederea de la început.” Solii alese, cartea 2, 109.

Controversa cu privire la „jefuitorii poporului tău” este o controversă veche din istoria milleriților, care constituie „începutul încrederii lor”, pe care li se spune să o păstreze „neclintită până la sfârșit”. „Începutul” „încrederii” celor o sută patruzeci și patru de mii îl reprezintă adevărurile fundamentale care sunt înfățișate pe hărțile pionierilor din 1843 și 1850.

„Dușmanul caută să abată mințile fraților și surorilor noastre de la lucrarea de pregătire a unui popor care să stea în picioare în aceste zile de pe urmă. Sofismele lui sunt menite să îndeapărteze mințile de la primejdiile și îndatoririle ceasului de față. Ei socotesc ca nimic lumina pe care Hristos a venit din cer s-o dea lui Ioan pentru poporul Său. Ei învață că scenele aflate chiar înaintea noastră nu sunt de o însemnătate suficientă pentru a primi o atenție deosebită. Ei fac fără efect adevărul de origine cerească și jefuiesc poporul lui Dumnezeu de experiența lui din trecut, dându-i în schimb o știință mincinoasă.

„Așa zice Domnul: Stați în drumuri și priviți, și întrebați de cărările cele vechi, care este calea cea bună, și umblați pe ea.”

„Să nu caute nimeni să smulgă temeliile credinței noastre — temeliile care au fost puse la începutul lucrării noastre, prin studiu plin de rugăciune al Cuvântului și prin descoperire. Pe aceste temelii am clădit în ultimii cincizeci de ani. Oamenii pot presupune că au găsit o cale nouă și că pot pune o temelie mai puternică decât aceea care a fost pusă. Dar aceasta este o mare amăgire. Nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă.”

„În trecut, mulți s-au apucat să clădească o credință nouă, să statornicească principii noi. Dar cât timp a dăinuit zidirea lor? — Curând s-a prăbușit, căci nu era întemeiată pe Stâncă.

„Oare nu au trebuit primii ucenici să se confrunte cu spusele oamenilor? Nu au trebuit ei să asculte teorii false și apoi, după ce au făcut totul, să rămână neclintiți, spunând: «Nimeni nu poate pune o altă temelie decât aceea care a fost pusă?»”

„Așadar, trebuie să păstrăm neclintit până la sfârșit începutul încrederii noastre. Cuvinte de putere au fost trimise de Dumnezeu și de Hristos acestui popor, scoțându-l din lume, punct cu punct, în lumina limpede a adevărului prezent. Cu buze atinse de foc sfânt, slujitorii lui Dumnezeu au vestit solia. Rostirea divină și-a pus pecetea asupra autenticității adevărului proclamat.” Review and Herald, 3 martie 1904.

„Cărările vechi” ale lui Ieremia sunt „temeliile care au fost puse la începutul lucrării noastre”. Adevărurile acelea au fost întemeiate „pe Stâncă”, iar, în istoria millerită, acele adevăruri fundamentale au fost mesajul „adevărului prezent” care a fost proclamat în 1842, 1843 și 1844.

„Fie ca Dumnezeu să vă ajute să primiți cuvintele pe care le-am rostit. Cei care stau ca străjeri ai lui Dumnezeu pe zidurile Sionului să fie oameni care pot vedea primejdiile înaintea poporului — oameni care pot deosebi între adevăr și rătăcire, între dreptate și nedreptate.

„Avertizarea a fost dată: nu trebuie să se îngăduie să pătrundă nimic care să tulbure temelia credinței pe care am zidit încă de când a venit solia din 1842, 1843 și 1844. Eu am fost în această solie și, de atunci încolo, am stat înaintea lumii, credincioasă luminii pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Nu intenționăm să ne luăm picioarele de pe platforma pe care au fost așezate, pe când, zi de zi, Îl căutam pe Domnul cu rugăciune stăruitoare, căutând lumină. Credeți că aș putea să renunț la lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu? Ea trebuie să fie ca Stânca Veacurilor. Ea m-a călăuzit de când mi-a fost dată. Frați și surori, Dumnezeu trăiește, domnește și lucrează astăzi. Mâna Sa este pe roată, iar în providența Sa El întoarce roata în conformitate cu propria Sa voie. Oamenii să nu se lege de documente, spunând ce vor face și ce nu vor face. Ci să se lege de Domnul Dumnezeu cerului. Atunci lumina cerului va străluci în templul sufletului și vom vedea mântuirea lui Dumnezeu.” Review and Herald, 14 aprilie 1903.

Poročilo, ki je bilo oznanjeno »leta 1842, 1843 in 1844«, je poročilo, predstavljeno na pionirski karti iz leta 1843. Maja 1842 je bilo natisnjenih tristo kart za leto 1843. Ellen White in vsi pionirji so pričali, da je bila ta karta izpolnitev ukaza iz drugega poglavja Habakuka, naj se videnje zapiše in jasno predstavi na tablah. Prav v tej zgodovini je bilo tristo milleritskih pridigarjev, zgodovinarji SDA pa pričujejo o tem dejstvu, da so vsi uporabljali karto iz leta 1843.

Ce l-ar putea determina pe cineva să afirme că identificarea de către pionieri a Romei drept „jefuitorii poporului tău”, așa cum este reprezentată pe diagramă, este greșită? Ce l-ar putea determina pe cineva să primească această afirmație? Și totuși, ce ne determină pe aceia dintre noi care pretindem că acceptăm înțelegerea pionierilor, potrivit căreia Roma este simbolizată prin expresia „jefuitorii poporului tău”, iar totuși, în realitate, nu suntem în stare să apărăm această înțelegere pentru noi înșine?

În primul articol am citat următorul pasaj:

„Oricare ar fi progresul intelectual al omului, să nu creadă nici măcar o clipă că nu este nevoie de o cercetare temeinică și neîntreruptă a Scripturilor pentru a primi o lumină mai mare. Ca popor, suntem chemați, fiecare în mod individual, să fim studenți ai profeției. Trebuie să veghem cu seriozitate, pentru ca să putem discerne orice rază de lumină pe care Dumnezeu ne-o va prezenta.” Testimonies, volumul 5, 708.

Pretind că „lumina pe care Dumnezeu” o prezintă acum „nouă” este aceea că nu ne-am trezit încă pe deplin la răspunderea noastră de a înțelege personal primele cincisprezece versete din Daniel unsprezece și că nu am înțeles că versetele treisprezece până la cincisprezece ale aceluiași capitol reprezintă adevărurile care împlinesc curățirea finală și sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii. Dacă în chiar această istorie nu ar fi fost introduse erezii, aceasta ar fi constituit dovada că suntem pe deplin treji. Dar această controversă dovedește contrariul.

„Faptul că nu există nicio controversă sau tulburare în mijlocul poporului lui Dumnezeu nu trebuie considerat o dovadă concludentă că ei se țin cu statornicie de doctrina sănătoasă. Există teme de teamă că s-ar putea să nu deosebească limpede între adevăr și rătăcire. Când, prin cercetarea Scripturilor, nu sunt ridicate întrebări noi, când nu apare nicio deosebire de opinie care să-i determine pe oameni să cerceteze Biblia pentru ei înșiși, ca să se asigure că au adevărul, atunci vor fi mulți acum, ca și în vechime, care se vor ține de tradiție și se vor închina fără să știe cui...”

„Dumnezeu Își va trezi poporul; dacă alte mijloace dau greș, vor pătrunde între ei erezii, care îi vor cerne, despărțind pleava de grâu. Domnul îi cheamă pe toți cei care cred Cuvântul Său să se trezească din somn. A venit o lumină prețioasă, potrivită pentru acest timp. Ea este adevărul Bibliei, arătând primejdiile care sunt chiar asupra noastră. Această lumină ar trebui să ne conducă la un studiu stăruitor al Scripturilor și la o cercetare dintre cele mai riguroase a pozițiilor pe care le susținem. Dumnezeu voiește ca toate aspectele și pozițiile adevărului să fie cercetate temeinic și cu perseverență, cu rugăciune și post. Credincioșii nu trebuie să se odihnească în presupuneri și în idei neclare cu privire la ceea ce constituie adevărul. Credința lor trebuie să fie întemeiată ferm pe Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca, atunci când va veni timpul încercării și vor fi aduși înaintea sfaturilor ca să răspundă pentru credința lor, să poată da socoteală de nădejdea care este în ei, cu blândețe și teamă.

„Lansează, lansează, lansează. Subiectele pe care le prezentăm lumii trebuie să fie pentru noi o realitate vie. Este important ca, în apărarea doctrinelor pe care le considerăm articole fundamentale ale credinței, să nu ne îngăduim niciodată să folosim argumente care nu sunt pe deplin solide.” Testimonies, volumul 5, 708.

Mu gihe dukomeza muri uku gusuzuma kw’abambuzi b’ubwoko bw’Imana, tuzerekana ko impaka zishingiye ku murongo wa cumi n’ine wa Daniyeli cumi na rimwe hagati y’Abaporotesitanti n’Abamilerite zihuye neza n’impaka ziri hagati y’igisobanuro gishya kandi cyihariye kivuga ko Leta Zunze Ubumwe z’Amerika, atari Roma, ari zo zishimangira iyerekwa. Umwanya uvuga ko The Great Controversy ikoresha imvugo, “old world,” mu kwerekana amateka ya kera, ni “igitekerezo n’icyiyumviro bitasobanutse neza,” kandi ni urugero rw’impaka zidafite ishingiro ryuzuye.”

Cei care au folosit acest pasaj pentru a-și susține presupunerea că milleriții s-au înșelat identificând Roma drept tâlharii poporului tău ar trebui să-și împlinescă obligația creștină și să-și retragă public afirmația, căci ea este de nesuștinut atât din punct de vedere gramatical, cât și istoric. Iar voi, cei care stați pe marginea acestei controversă, sunteți răspunzători să împărțiți drept cuvântul adevărului, căci ați fost chemați să fiți oameni care studiază profeția, nu adepți ai ideii unui om.

Abantu bayagoreka Ibyanditswe bakabigira iby'ukurimbuka kwabo ubwabo.

Și socotiți că îndelunga-răbdare a Domnului nostru este mântuire; după cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, potrivit înțelepciunii date lui; ca și în toate epistolele sale, când vorbește în ele despre aceste lucruri; în care sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neînvățați și nestatornici le răstălmăcesc, ca și pe celelalte Scripturi, spre a lor proprie pierzare. Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva, fiind târați de rătăcirea celor nelegiuți, să cădeți din statornicia voastră. Ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava, și acum, și în veci. Amin. 2 Petru 3:15–18.

Petru afirmă că „cei neînvățați și nestatornici” „răstălmăcesc” Scripturile „spre propria lor pierzare”. În armonie cu acest fapt sunt avertizările repetate ale sorei White către noi de a studia pentru noi înșine. Dacă nu ne împlinim responsabilitatea de a fi studenți ai profeției, ne hotărâm propria noastră nimicire.

Sunt tâlharii poporului tău cei care statornicesc vedenia, iar Solomon arată că, unde nu este vedenie, poporul piere.

Unde nu este nicio vedenie, poporul piere; dar ferice de cel ce păzește legea. Proverbele 29:18.

Unul dintre sensurile cuvântului „a pieri” este acela de a fi dezgolit. Acolo unde există o înțelegere greșită a viziunii, aceasta se întemeiază pe faptul că simbolul care stabilește viziunea nu este înțeles sau este înțeles greșit. A fi printre cei care pier în avertizarea lui Solomon înseamnă a dobândi goliciunea reprezentată de laodiceeni, care sunt vărsați din gura Domnului la legea duminicală ce va veni în curând. De ce am accepta o idee care denaturează sensul limpede al comentariilor Sorei White cu privire la lumea veche și lumea nouă și care respinge identificarea millerită potrivit căreia Roma este cea care stabilește viziunea, fapt reprezentat direct pe diagrama din 1843, care reprezintă adevărurile de temelie ale adventismului și care este Hristos, Stânca veacurilor, reprezentată prin toate ilustrațiile sacre ale temeliei?

„Dar orice clădire ridicată pe altă temelie decât Cuvântul lui Dumnezeu va cădea. Cel care, asemenea iudeilor din zilele lui Hristos, zidește pe temelia ideilor și părerilor omenești, a formelor și ceremoniilor născocite de om, sau pe orice fapte pe care le poate săvârși independent de harul lui Hristos, își ridică edificiul caracterului pe nisipul mișcător. Furtunile năprasnice ale ispitei vor spulbera temelia de nisip și vor lăsa casa lui o ruină pe țărnișele timpului.”

„De aceea, așa zice Domnul Dumnezeu: ... Și judecata o voi pune drept linie, iar dreptatea drept cumpănă; grindina va mătura adăpostul minciunii, și apele vor îneca locul de ascunziș.” Isaia 28:16, 17.

„Dar astăzi îndurarea stăruie pe lângă păcătos. «Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea celui rău, ci ca cel rău să se întoarcă de la calea lui și să trăiască: întoarceți-vă, întoarceți-vă de la căile voastre rele; pentru ce vreți să muriți?» Ezechiel 33:11. Glasul care vorbește astăzi celui nepocăit este glasul Aceluia care, în chinul inimii, a exclamat când privea cetatea iubirii Sale: «Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei

trimiși la tine! De câte ori am vrut să-i adun pe copiii tăi cum își adună găina puii sub aripi, și n-ați vrut! Iată că vi se lasă casa pustie.» Luca 13:34, 35, R.V. În Ierusalim, Isus a văzut un simbol al lumii care lepădase și disprețuise harul Său. El plângea, o, inimă încăpățânată, pentru tine! Chiar și atunci când lacrimile lui Isus se vărsau pe munte, Ierusalimul mai putea încă să se pocăiască și să scape de osânda lui. Pentru puțină vreme, Darul cerului încă aștepta să fie primit de el. Tot așa, o, inimă, Hristos încă îți vorbește în accente de iubire: «Iată, Eu stau la ușă și bat: dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.» «Acum este vremea potrivită; iată, acum este ziua mântuirii.» Apocalipsa 3:20; 2 Corinteni 6:2.

„Voi, care vă sprijiniți nădejdea pe voi înșivă, zidiți pe nisip. Dar încă nu este prea târziu să scăpați de pieirea care stă să vină. Înainte ca furtuna să izbucnească, fugiți la temelia cea sigură. «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, pun în Sion o piatră de temelie, o piatră încercată, o piatră din capul unghiului, prețioasă, o temelie sigură; cel ce crede nu se va grăbi.» «Întoarceți-vă spre Mine și veți fi mântuiți, toate marginile pământului; căci Eu sunt Dumnezeu și nu este altul.» «Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, da, Eu îți vin în ajutor, da, Eu te sprijinesc cu dreapta neprihănirii Mele.» «Nu veți fi dați de rușine și nu veți fi înfrunțați, în vecii vecilor.» Isaia 28:16, R.V.; 45:22; 41:10; 45:17.” Cugetări de pe Muntele Fericirilor, 150–152.

Vom continua acest studiu în articolul următor.